

Per què he de fer servir el català (si en castellà tothom m'entén)?

Amb aquest títol, expressament provocador, es pretén reflectir una actitud habitual davant l'aprenentatge o l'ús de la llengua catalana, sobretot entre aquelles persones que ja tenen un domini prou ampli de la llengua castellana.

Certament, els motius per fer servir activament el català a casa nostra només els coneix el parlant. Són motius personals i intransferibles.

Per a uns, pot ser una decisió natural, sense apriorismes, simplement per comoditat i normalitat; per a altres, una qüestió de reafirmació identitària, fins i tot de militància lingüística, a l'empara de les definicions que vinculen territori, llengua i història. N'hi ha que potser decideixen aprendre la llengua i utilitzar-la, perquè consideren que és un recurs fonamental per a l'assimilació en l'entorn. Fins i tot hi pot haver qui en faci una tria basada únicament en la practicitat de l'ús, per tots els beneficis que en pugui treure (igualtat d'oportunitats, promoció social, ampliació de xarxes relacionals, canvi de feina, assoliment de noves oportunitats...).

De la mateixa manera, l'opció d'escollir no aprendre el català o no utilitzar-lo també respon a motius diversos, igualment personals i intransferibles.

Per a alguns, la vergonya o la inseguretats de fer servir una llengua que es domina amb dificultats pot bloquejar-ne l'aprenentatge i l'ús. Per a d'altres, pot suposar un esforç extraordinari, per al qual es necessita massa temps, dedicació i interès... També hi pot haver qui decideix conscientment no fer servir la llengua catalana, fins i tot malgrat saber-la, per qüestions identitàries o polítiques, que van més enllà de la llengua com a instrument de comunicació.

Totes i cadascuna de les raons i motivacions que ens porten a fer servir o no fer servir el català són absolutament legítimes. I, com en qualsevol decisió de la vida en general, només les conseqüències que es generen poden confirmar o qüestionar els criteris que hem utilitzat en la tria.

El que és evident és que triar aprendre el català i poder-lo utilitzar és una decisió en positiu, que permet ampliar recursos personals de relació i de comunicació. Sumar una llengua en el bagatge particular d'idiomes sempre és ampliar opcions, multiplicar oportunitats i obrir portes cap a noves experiències. Saber una llengua permet, fins i tot, decidir no utilitzar-la. Cosa que al contrari no succeeix: no saber una llengua ens obliga, lògicament, a no poder-la fer servir.